

CULTURA I ESPECTACLES

39 Català-Roca a
Caixa Madrid40 Art medieval
a Londres

HOMENATGE A UN DIRECTOR COMPROMÈS

La passió de Costa-Gavras
mobilitza la SeminciMarga Casado
VALLADOLID

La Setmana de Cine de Valladolid repassa aquests dies la filmografia de Costa-Gavras, un al·legat continu a favor de la llibertat que vol "empènyer la gent cap a la crítica permanent".

Per al realitzador d'origen grec però nacionalitzat francès, que ha visitat aquest cap de setmana Valladolid, es fa "difícil" parlar de la retrospectiva que li dedica la Seminci. "Ja ho vaig fer indirectament parlant de les pel·lícules per al llibre, però finalment és el públic qui decideix", comenta el cineasta, molt més interessat a pensar en el seu pròxim film, del qual no vol encara avançar el tema, que a analitzar la vigència o l'envelliment d'uns films que en el moment de la seva estrena van remoure consciències, tant a les dretes com a les esquerres.

A Gavras se'l va acusar en moltes ocasions de fer un cinema dogmàtic i maniqueu, sovint, esclar, des de posicions que exercien algun tipus de pensament dogmàtic. Gavras, reacció a "fer retrospectiva", reconeix que "el públic canvia i els joves tenen una visió molt diferent. Per exemple, avui *La confessió* no sé què pot voler dir per a la gent, la Unió Soviètica, el comunisme. No queda tan lluny, però a l'època en què la vam fer era una cosa molt forta i avui és una cosa històrica", explica en un castellà gairebé perfecte. No obstant, alguns films de Gavras són avui absolutament vigents, precisament perquè es van avançar al seu temps, com és el cas de *Hanna K*, on el cineasta plantejava "una metàfora" a la recerca d'un terme mitjà entre els partidaris d'Israel i els de Palestina, i que "potser per això" no va tenir una bona acollida. "La metàfora de la pel·lícula és que és possible compartir la terra, ja que hi viuen dos pobles junts", explica

el director. Gavras ha estat sovint acusat de buscar la polèmica, però ell considera que "l'art té aquest paper, ha de crear un interès, plantejar preguntes i discussions, polèmi-

ques, però la polèmica no és la millor solució per mi. És millor una discussió forta on cadascú diu la seva opinió", assegura. Amb una filmografia de només 15 llargmetratges, Costa-Gavras

reconeix que "n'hauria volgut fer molts més, però he necessitat molt de temps per filmar. Necessito molt de temps. Pels temes, per la manera de tractar-los i, a més, pel fons", expli-

Sofia Coppola i 'Lost in Translation'

► A la secció oficial de la Seminci es va poder veure ahir el darrer i magnífic treball de Sofia Coppola, qui, després de la seva *opera prima* *Las vírgenes suicidas* segueix demostrant amb el segon llargmetratge que ha heretat el talent del seu pare, Francis Ford Coppola, sense necessitat de calcar-ne els passos cinematogràfics. *Lost in Translation* és una comèdia romàntica on Coppola s'allunya dels tòpics per parlar d'aquelles relacions que, sent més que una amistat, no arriben a poder anomenar-se *afers*. Rodada amb molt pocs dies a Tòquio, ciutat que la cineasta coneix bé, la pel·lícula retrata les crisis paral·leles (de la joventut i de la maduresa) d'uns magnífics Scarlett Johansson i Bill Murray. També a competició es va poder veure ahir *Le cerf-volant* (*La cometa*), de la realitzadora libanesa Randa Chahal Sabbag, sobre la pressió de les circumstàncies polítiques en els sentiments. D'altra banda, en una Seminci molt bolcada envers el compromís polític i social, la secció Tiempo de Historia recordava amb el documental de Rithy Panh *S21, la màquina de la mort dels khmers rojos*, les tortures del règim cambodjà del cruel dictador Pol Pot.

ca. "Amén em va representar tres anys i mig fent el guió i després la filmació. Vaig llegir moltes biografies i llibres. No pel·lícula és una passió, però no es pot viure una passió cada dia".